

Ngon Lửa Tàn trên Aethel

Xà thủ Ngự

30 tháng Tư năm 2025

Mục lục

Mở đầu	3
Chương I – Thiên thần và nhân loại	5
Chương II – Thiên thần và ác quỷ	7
Chương III – Ác quỷ và nhân loại	9
Chương IV – Duyên nợ	11
Hồi 1 – Chan chứa	11
Hồi 2 – Bóng tối trong Ánh sáng	12
Chương V – Sự thật	15
Chương VI – Giải cứu, Bóng đêm trời dậy	17
Chương VII – Hồi kết	19
Ngoại truyện	23
Công chúa Chiến binh Sophia	23
Hồi 1: Ươm mầm tài năng	23
Hồi 2: Cảm hứng	26
Hồi 3: Nhiệt huyết	27
Hồi 4: Đấu tranh	30
Hồi 5: Sophia và Thane	33
Hồi 6: Kanus và Sophia (lời không viết)	38
Điệp vụ bóng đêm Peter Thane (sẽ viết sau)	38
Hoàng tử quý Gorgeous Kanus (lời không viết)	38

Mở đầu

Bầu trời lục địa Aethel rộng lớn và xanh thẳm, nơi những đám mây trắng lững lờ trôi như những con thuyền buồm khổng lồ. Dưới mặt đất, cuộc sống vẫn tiếp diễn, một bản giao hưởng phức tạp giữa ba chủng tộc khác biệt: những Thiên thần rạng rỡ, lũ Ác quỷ nham hiểm, và loài người đầy bí ẩn.

Những Thiên thần, với đôi cánh trắng muốt như tuyết và ánh hào quang dịu dàng bao quanh, sống trong những thành phố trên cao, nơi những ngọn tháp pha lê vươn mình chạm tới bầu trời. Họ là hiện thân của niềm vui và sự thánh thiện, tiếng cười của họ vang vọng như chuông ngân, xoa dịu mọi nỗi đau khổ. Sophia, Công chúa của vương quốc Aeridor, là một viên ngọc quý giữa những thiên thần. Ngay từ khi còn là một thiên thần nhỏ bé, đôi mắt xanh biếc của cô đã ánh lên sự thông minh khác thường và một ngọn lửa nhiệt huyết cháy bỏng. Nàng luôn dẫn đầu trong mọi thử thách, trí tuệ sắc sảo và năng lực vượt trội đã giúp nàng trở thành Công chúa ở độ tuổi mười lăm, một kỷ lục chưa từng có trong lịch sử tộc Thiên thần. Nhưng sâu thẳm trong trái tim thuần khiết ấy, Sophia luôn cảm thấy một sự thôi thúc khó tả, một khát khao khám phá những điều nằm ngoài những tầng mây trắng và những bài thánh ca du dương. Nàng muốn chứng minh nhiều hơn là sự ưu tú được ban tặng, nàng muốn tìm kiếm một ý nghĩa sâu xa hơn cho sự tồn tại của mình.

Trái ngược với vẻ đẹp thanh cao của các Thiên thần, lũ Ác quỷ ẩn náu trong những hang động tăm tối dưới lòng đất, nơi nham thạch nóng chảy và bóng tối ngự trị. Chúng mang trong mình sự xảo quyệt và lòng tham vô đáy, luôn ấp ủ mưu đồ thống trị lục địa, biến mọi sinh vật khác thành nô lệ. Ánh mắt đỏ rực của chúng chứa đựng sự thù hận và khao khát quyền lực không bao giờ nguôi.

Và ở giữa hai thái cực đó là loài người, sống rải rác trên khắp lục địa, xây dựng những vương quốc và thị trấn của riêng mình. Họ không có đôi cánh lộng lẫy hay sức mạnh ma thuật bẩm sinh, nhưng họ sở hữu sự kiên cường đáng kinh ngạc, khả năng thích nghi tuyệt vời và một lịch sử đầy rẫy những bí mật chưa được hé lộ. Liệu họ có thực sự chỉ là những cư dân bình thường trên mảnh đất này? Hay chính họ mới là sợi dây liên kết, thậm chí là ngọn nguồn của những xung đột và hòa bình trên Aethel?

Trong bóng tối của những khu rừng rậm rạp, PETER THANE, một điệp viên của đội trinh sát loài người, lặng lẽ di chuyển như một cái bóng. Thông tin về anh ta luôn mơ hồ, ngay cả đối với những người đồng đội thân cận nhất. Khuôn mặt anh thường lạnh lùng, ít khi biểu lộ cảm xúc, nhưng sâu trong đôi mắt màu xám tro dường như chứa một nỗi

niềm sâu kín, một bí mật nặng trĩu mà anh không thể chia sẻ. Anh là một lưỡi dao sắc bén trong tay loài người, một công cụ bí mật được sử dụng để thu thập thông tin và thực hiện những nhiệm vụ nguy hiểm.

Hòa bình giữa ba chủng tộc trên Aethel mong manh như sương khói buổi sớm. Đã có những thời kỳ liên minh, khi Thiên thần, Ác quỷ và con người cùng nhau chống lại những mối đe dọa chung. Nhưng cũng không ít lần, họ trở thành kẻ thù không đội trời chung, những cuộc chiến tàn khốc nhuộm đỏ cả bầu trời và mặt đất. Không có kẻ thù nào là vĩnh viễn, nhưng cũng chẳng có đồng minh nào có thể hoàn toàn tin tưởng. Những lời hứa dễ dàng bị gió cuốn đi, và sự phản bội luôn rình rập trong bóng tối.

Sophia, với trái tim khao khát sự thật, và PETER THANE, với những bí mật ẩn giấu, dường như đang bị số phận đẩy vào một quỹ đạo chung. Liệu con đường của họ có giao nhau? Và nếu có, điều gì sẽ xảy ra khi một công chúa Thiên thần mang trong mình những trần trở sâu kín gặp gỡ một điệp viên loài người bí ẩn? Phải chăng cuộc gặp gỡ định mệnh này sẽ hé lộ những bí mật về quá khứ của lục địa Aethel, và có thể thay đổi tương lai của cả ba chủng tộc? Câu chuyện chỉ vừa mới bắt đầu...

Chương I – Thiên thần và nhân loại

Trong bức tranh đa sắc tộc của lục địa Aethel, mối quan hệ giữa loài người và các Thiên thần tựa như một bản nhạc du dương, êm đềm và hài hòa hơn hẳn so với những âm hưởng dữ dội với lũ Ác quỷ. Những thành phố trên cao của Thiên thần, với những tháp nhọn vươn mình giữa tầng mây, thường xuyên đón tiếp những phái đoàn thương nhân loài người, những con thuyền buồm no gió chờ đầy hàng hóa quý giá lướt trên những dòng sông chảy xiết, hướng về những khu chợ sầm uất dưới chân các ngọn núi thiêng.

Những hiệp định và hiệp ước được ký kết, đóng dấu bằng lông vũ trắng muốt của Thiên thần và chữ viết đầy sắc xảo của loài người, trở thành nền tảng vững chắc cho mối giao hảo giữa hai chủng tộc. Những vấn đề nảy sinh thường được giải quyết bằng những cuộc đàm phán trang trọng, nơi những lời lẽ hoa mỹ và những lý lẽ sắc bén được đưa ra để tìm kiếm một giải pháp hòa bình. Dù trong quá khứ đã từng có những gợn sóng nhỏ, những xung đột không đáng kể như một cơn mưa rào mùa hạ, nhưng chúng nhanh chóng qua đi, nhường chỗ cho sự hiểu biết và tôn trọng lẫn nhau.

Thương mại phát triển mạnh mẽ. Loài người trao đổi những sản phẩm thủ công tinh xảo, những loại gia vị quý hiếm và những kim loại được rèn đúc tỉ mỉ để đổi lấy những dược liệu thần kỳ từ vườn địa đàng của Thiên thần, những viên ngọc bích lấp lánh ánh sáng thánh khiết và những tấm lụa mỏng nhẹ như hơi thở. Sự trao đổi không chỉ mang lại lợi ích kinh tế mà còn thắt chặt thêm sợi dây liên kết văn hóa giữa hai nền văn minh. Những câu chuyện về những vùng đất xa xôi, những phong tục tập quán độc đáo được kể cho nhau nghe bên những bếp lửa bập bùng hay dưới những vòm cây ánh sáng.

Tuy nhiên, sự yên bình này không phải là không có những nốt trầm. Trong khi loài người và Thiên thần dường như đã tìm được tiếng nói chung, thì bóng tối quỷ dữ vẫn luôn rình rập ở những hang động sâu thẳm, âm mưu và toan tính những kế hoạch đen tối. Lũ Ác quỷ, với bản chất hiếu chiến và lòng tham không đáy, luôn coi sự hòa thuận giữa Thiên thần và loài người là một trở ngại lớn cho tham vọng thống trị của chúng. Những gián điệp quỷ quyệt có thể trà trộn vào cả hai cộng đồng, gieo rắc những lời dối trá và khơi mào những nghi ngờ, cố gắng chia rẽ những đồng minh tiềm năng.

Sophia, từ trên những tầng mây cao của Aeridor, vẫn luôn dõi theo những diễn biến trên lục địa. Nàng nhận thức rõ sự mong manh của nền hòa bình hiện tại. Những báo cáo về những hoạt động bất thường của lũ Ác quỷ ngày càng nhiều, những cuộc tấn công lẻ tẻ vào các khu dân cư biên giới, những lời đồn đại về những đội quân bóng tối đang được

tập hợp. Trái tim công chúa trẻ tuổi trĩu nặng một nỗi lo âu khó tả. Nàng tin tưởng vào sự chân thành của loài người, nhưng nàng cũng không thể bỏ qua những dấu hiệu đáng ngại từ bóng tối.

Trong khi đó, PETER THANE vẫn lặng lẽ thực hiện những nhiệm vụ được giao. Anh ta đã từng chứng kiến những cuộc đàm phán hòa bình diễn ra suôn sẻ, nhưng anh cũng không ít lần phải đối mặt với những âm mưu xảo quyệt của kẻ thù. Sự hòa hợp giữa loài người và Thiên thần là điều anh trân trọng, nhưng kinh nghiệm dày dạn đã dạy anh rằng không có gì là tuyệt đối trong thế giới đầy rẫy những bất ngờ này. Anh luôn cảm thấy một sự bất an mơ hồ, một linh cảm rằng một cơn bão lớn đang âm thầm hình thành ở phía chân trời.

Liệu sự hòa hảo giữa Thiên thần và loài người có thể đứng vững trước những mưu đồ đen tối của lũ Ác quỷ? Hay những lời hứa hẹn và hiệp ước kia sẽ tan vỡ như bọt biển trước một cơn sóng dữ? Tương lai của Aethel vẫn còn là một ẩn số, một trang sách trắng đang chờ đợi những dòng chữ tiếp theo được viết nên bởi số phận và những hành động của ba chủng tộc.

Chương II – Thiên thần và ác quỷ

Giữa ánh sáng chói lòa của vương quốc Thiên thần và bóng tối vĩnh cửu của địa ngục Ác quỷ, một vết sẹo sâu hoắm vẫn còn rỉ máu trong ký ức của cả hai chủng tộc. Đó là những cuộc chiến tàn khốc, kéo dài qua vô vàn thế kỷ, khi những đội quân Thiên thần với vũ khí thánh khiết đối đầu với lũ Ác quỷ hung tợn, móng vuốt sắc nhọn và hơi thở hỏa ngục. Máu của cả hai bên đã nhuộm đỏ những vùng đất hoang, và tiếng thét gào của hận thù vang vọng khắp không gian.

Dù hiện tại, lưỡi kiếm đã gác lại, và một nền hòa bình mong manh đã được thiết lập, nhưng trong sâu thẳm trái tim của lũ Ác quỷ vẫn âm ỉ một ngọn lửa căm hờn. Bị đánh đuổi khỏi những vùng đất trù phú và đẩy xuống những vực sâu tăm tối, sự thất bại vẫn còn là một vết nhơ khó gột rửa trong lịch sử của chúng. Tuy nhiên, cùng với sự căm ghét, chúng cũng dành cho các Thiên thần một sự tôn trọng nhất định – sự tôn trọng dành cho một đối thủ mạnh mẽ, kẻ đã từng giáng cho chúng những đòn chí mạng.

Trong số những Ác quỷ trẻ tuổi, Gorgeous Kanus nổi lên như một đóa hoa độc nở giữa địa ngục. Với mái tóc đen như mực và đôi mắt đỏ rực chứa đựng sự thông minh sắc sảo, hắn là hoàng tử của tộc Ác quỷ, con trai của King Kanus, vị vua tàn bạo đã dẫn dắt quân đội Ác quỷ qua bao cuộc chinh phạt đẫm máu. Từ khi còn là một tiểu quỷ, Kanus đã theo chân cha ra chiến trường, chứng kiến những trận chiến khốc liệt và thấm nhuần tư tưởng về sức mạnh và quyền lực.

Nền hòa bình hiện tại giữa Thiên thần và Ác quỷ không được xây dựng trên sự tin tưởng hay lòng trắc ẩn, mà là trên một nền tảng chính trị lạnh lẽo: một cuộc hôn nhân sắp đặt. Một công chúa Thiên thần sẽ được gả cho Gorgeous Kanus, hoàng tử Ác quỷ, một sự hy sinh được cho là cần thiết để ngăn chặn một cuộc chiến tranh mới có thể nhấn chìm cả lục địa.

Danh tính của vị công chúa Thiên thần được chọn vẫn còn là một bí mật được giữ kín trong những điện thờ ánh sáng. Có những lời đồn đoán rằng đó có thể là Sophia, với vẻ đẹp rạng rỡ và trí tuệ hơn người. Nàng không chỉ là một công chúa tài năng mà còn được xem là người thừa kế tiềm năng cho ngôi vị thống lĩnh của giới Thiên thần. Sự thông minh, quyết đoán và lòng trắc ẩn của nàng đã khiến nhiều Thiên thần đặt trọn niềm tin vào nàng.

Nhưng cũng có những lời thì thầm về những người chị em khác của Sophia, những công chúa cũng xinh đẹp và đức hạnh không kém. Tuy nhiên, dường như ánh mắt sắc sảo

của hoàng tử Kanus đã đổ dồn về phía Sophia. Sự nổi bật và khí chất mạnh mẽ của nàng có lẽ đã khơi gợi một sự hứng thú đặc biệt trong trái tim của một hoàng tử Ác quỷ vốn quen với những cuộc chinh phục và sự thống trị. Liệu hắn nhìn thấy ở Sophia một đối thủ xứng tầm, hay chỉ đơn thuần là một biểu tượng quyền lực để củng cố vị thế của hắn?

Cuộc hôn nhân chính trị này, dù mang trong mình hy vọng về một tương lai hòa bình, nhưng cũng tiềm ẩn những nguy cơ khôn lường. Liệu một công chúa Thiên thần thuần khiết có thể tìm thấy hạnh phúc bên cạnh một hoàng tử Ác quỷ đầy mưu mô? Liệu sự khác biệt về bản chất và thế giới quan của họ có thể được dung hòa? Hay cuộc hôn nhân này chỉ là một vỏ bọc mỏng manh che đậy những âm mưu và toan tính sâu xa của cả hai bên?

Và trong bóng tối, King Kanus, vị vua Ác quỷ già nua và đầy kinh nghiệm, đang quan sát mọi diễn biến. Liệu ông ta có thực sự muốn hòa bình, hay đây chỉ là một bước lùi chiến lược để chuẩn bị cho một cuộc tấn công lớn hơn trong tương lai? Những bí mật ẩn sau nụ cười nham hiểm của ông ta vẫn còn là một dấu hỏi lớn, treo lơ lửng trên số phận của cả Thiên thần và Ác quỷ.

Chương III – Ác quỷ và nhân loại

Trong khi mối quan hệ giữa Thiên thần và loài người tựa như một bản giao hưởng hòa bình, thì giữa loài người và lũ Ác quỷ lại là một bản trường ca bi tráng về chiến tranh và sự kháng cự không ngừng nghỉ. Những vùng đất biên giới của loài người luôn rực lửa, tiếng gầm rú man rợ của lũ Ác quỷ và tiếng binh khí chạm nhau vang vọng không ngừng. Hòa bình, đối với hai chủng tộc này, chỉ là một giấc mơ xa xỉ, một khoảng lặng hiếm hoi giữa những trận chiến triền miên.

Những đội quân Ác quỷ, với số lượng áp đảo và sự tàn bạo khét tiếng, đã nhiều lần xâm lược lãnh thổ của loài người, gieo rắc nỗi kinh hoàng và sự hủy diệt. Những thành phố kiên cố sụp đổ dưới móng vuốt và ma thuật đen tối của chúng, những ngôi làng trù phú biến thành những đống tro tàn lạnh lẽo. Nhiều vùng đất màu mỡ đã rơi vào tay lũ Ác quỷ, trở thành những cứ điểm vững chắc cho những cuộc tấn công tiếp theo.

Nhưng loài người, dù phải chịu đựng những mất mát to lớn, vẫn không hề khuất phục. Với lòng dũng cảm và sự kiên cường đáng kinh ngạc, họ đã đứng lên chiến đấu, bảo vệ những gì còn lại của mình. Những người lính loài người, dù không có sức mạnh siêu nhiên, nhưng lại sở hữu tinh thần đoàn kết và ý chí chiến đấu bất khuất. Họ xây dựng những thành lũy kiên cố, rèn luyện những kỹ năng chiến đấu, và không ngừng tìm kiếm những phương cách mới để chống lại kẻ thù tàn bạo.

PETER THANE, chàng điệp viên ẩn mình trong bóng tối, đã chứng kiến quá nhiều cảnh tượng kinh hoàng của cuộc chiến giữa loài người và Ác quỷ. Anh đã mất đi những người đồng đội, những người bạn thân thiết trong những trận chiến không cân sức. Nỗi đau và sự căm hờn giấu kín trong lòng anh càng thôi thúc anh hành động, bảo vệ những người vô tội khỏi nanh vuốt của lũ quỷ dữ.

Thông tin về cuộc hôn nhân chính trị giữa hoàng tử Ác quỷ Kanus và một trong những công chúa Thiên thần không thể nào qua được mắt của PETER THANE. Với bản chất thận trọng và khả năng phân tích sắc bén, anh nhận ra rằng đây không chỉ đơn thuần là một nỗ lực hòa bình. Có điều gì đó ẩn giấu đằng sau vẻ ngoài hào nhoáng của sự kiện này, một âm mưu có thể gây ra những hậu quả khôn lường cho cả ba chủng tộc.

Ánh mắt sắc bén của PETER THANE đã quan sát những động thái của hoàng tử Kanus qua những báo cáo tình báo ít ỏi. Anh nhận thấy sự khác thường trong thái độ của gã, một vẻ kiêu ngạo pha lẫn một sự toan tính lạnh lùng. Có lẽ, Kanus không thực sự mong

muốn hòa bình, mà đang lợi dụng cuộc hôn nhân này để đạt được một mục đích đen tối nào đó.

Một linh cảm chẳng lành trỗi dậy trong lòng PETER THANE. Anh cảm thấy rằng số phận của loài người đang bị đe dọa, không chỉ bởi cuộc chiến đang diễn ra mà còn bởi một âm mưu nguy hiểm hơn đang được ủ mưu trong bóng tối. Anh biết rằng mình phải hành động, phải tìm hiểu rõ ràng mọi chuyện trước khi quá muộn.

Giờ đây, PETER THANE đang trên một hành trình bí mật, một cuộc điều tra nguy hiểm xuyên qua những vùng đất hoang tàn và những lãnh địa đầy rẫy cạm bẫy. Anh phải thu thập thông tin, phải giải mã những bí ẩn xung quanh hoàng tử Kanus và cuộc hôn nhân chính trị này. Trọng trách nặng nề của nhân loại đang đặt lên vai anh, một điệp viên đơn độc giữa một thế giới đầy rẫy những âm mưu và dối trá. Liệu anh có thể khám phá ra sự thật và ngăn chặn được mối nguy hiểm đang rình rập? Tương lai của loài người, và có lẽ cả lục địa Aethel, đang nằm trong tay anh.

Chương IV – Duyên nợ

Hồi 1 – Chan chứa

Trong ký ức của PETER THANE, khoảnh khắc lần đầu tiên anh nhìn thấy Sophia vẫn còn sống động như vừa mới xảy ra. Đó là trên một chiến trường nhuộm máu, nơi ánh sáng thánh khiết của Thiên thần giao tranh với bóng tối ma quái của Ác quỷ. Giữa sự hỗn loạn và tiếng gầm thét, hình ảnh một nữ Thiên thần trẻ tuổi với đôi cánh trắng muốt kiên cường chiến đấu đã thu hút mọi ánh nhìn của anh. Đó chính là Sophia.

Không khó để một trinh sát lão luyện như PETER THANE thu thập thông tin về một nhân vật nổi bật như công chúa Sophia. Danh tiếng của nàng lan tỏa khắp vương quốc Thiên thần, những chiến công và phẩm chất cao quý của nàng được ca ngợi ở khắp mọi nơi. Chỉ bằng những mối quan hệ bí mật và khả năng thu thập tin tức tài tình, PETER THANE đã nhanh chóng nắm được những thông tin cơ bản về nàng.

Kể từ lần chạm mặt định mệnh ấy, trái tim của PETER THANE đã bị Sophia chiếm trọn. Mỗi khi nghĩ về nàng, trong ánh mắt lạnh lùng thường trực của anh lại ánh lên một vẻ ấm áp lạ thường, một sự ngưỡng mộ sâu sắc. Anh yêu cái cách nàng nhiệt huyết xông pha nơi chiến trường, sự quả cảm và quyết đoán của một nhà lãnh đạo tương lai. Nhưng anh cũng trân trọng sự hòa nhã và lòng trắc ẩn mà nàng dành cho tất cả mọi người, từ những chiến binh Thiên thần dũng cảm đến những thường dân yếu đuối. Chưa bao giờ anh nhìn một ai bằng ánh mắt vừa kiên định bảo vệ vừa dịu dàng che chở như thế.

Sau cuộc chiến ác liệt đó, họ đã không gặp lại nhau trong suốt một năm dài đằng đẵng. Thế giới của một điệp viên loài người và một công chúa Thiên thần dường như cách biệt bởi những tầng mây và những bí mật quốc gia.

Giờ đây, một cơ hội hiếm hoi đã mang họ đến gần nhau hơn, một cuộc gặp gỡ bí mật trong một khu rừng cổ thụ rậm rạp, nơi ánh trăng xuyên qua kẽ lá tạo nên những vệt sáng huyền ảo. Họ đã có thời gian để trò chuyện, để chia sẻ những suy nghĩ và cảm xúc. PETER THANE lắng nghe giọng nói trong trẻo của Sophia, cảm nhận được sự trăn trở sâu thẳm trong lòng nàng. Dường như, dù là một công chúa được mọi người ngưỡng mộ, Sophia vẫn khao khát một điều gì đó hơn thế, một trải nghiệm mới mẻ, một khám phá về bản thân và thế giới xung quanh.

Sophia cũng đã có những cuộc gặp gỡ với hoàng tử Ác quỷ Kanus. Trái với những định kiến về sự tàn bạo và xấu xa của loài quỷ, Kanus đã thể hiện một khía cạnh khác của

bản thân. Hẳn thông minh, sắc sảo và có một sức hút kỳ lạ. Những cuộc trò chuyện với hẳn mang đến cho Sophia những góc nhìn mới lạ, những ý tưởng táo bạo mà nàng chưa từng được nghe từ bất kỳ ai trong vương quốc Thiên thần. Một sự tò mò, thậm chí là một chút cảm tình, đã nảy sinh trong trái tim thuần khiết của nàng. Có lẽ, Kanus đã khơi dậy trong nàng những cảm xúc phức tạp mà nàng chưa từng trải qua.

PETER THANE biết rõ về mối quan hệ đang chớm nở giữa Sophia và Kanus. Những báo cáo tình báo đã không bỏ qua bất kỳ chi tiết nào. Anh cảm thấy một chút nhói đau trong tim, nhưng anh đã chọn im lặng. Với sự nhạy bén của một điệp viên, anh nhận ra rằng can thiệp vào thời điểm này có thể gây ra những hậu quả khó lường, phá vỡ sự cân bằng mong manh và đẩy cả lục địa vào một cuộc chiến tranh mới.

Thay vì hành động theo cảm xúc cá nhân, PETER THANE tập trung vào nhiệm vụ của mình. Anh tiếp tục theo dõi mọi động thái của hoàng tử Kanus, thu thập thông tin và tìm kiếm những dấu hiệu bất thường. Anh không thể ngừng yêu mến Sophia, hình ảnh nàng đã khắc sâu trong trái tim anh. Nhưng anh cũng hiểu rằng, đôi khi, tình yêu phải nhường chỗ cho trách nhiệm, và sự an nguy của cả nhân loại phải được đặt lên hàng đầu. Anh sẽ bảo vệ nàng, dù từ xa, dù nàng có thuộc về một người khác. Tình yêu của anh dành cho nàng là một ngọn lửa âm ỉ, cháy mãi trong bóng tối, một lời hứa thầm lặng về sự che chở vĩnh cửu.

Hồi 2 – Bóng tối trong Ánh sáng

Màn đêm buông xuống Lâu đài Ác quỷ như một tấm vải nhung đen kịt, chỉ có ánh lửa đỏ rực từ những lò rèn sâu trong lòng đất hắt lên những vệt sáng ma quái. PETER THANE, với thân hình rắn rỏi và đôi mắt sắc bén, lặng lẽ di chuyển qua những hành lang tối tăm, hòa mình vào bóng tối như một phần của nó. Anh đã vượt qua vô số lớp canh phòng, sử dụng mọi kỹ năng của một điệp viên để tiếp cận trái tim của kẻ thù.

Cuối cùng, anh ẩn mình sau một bức tượng gargoyle gớm ghiếc, lắng nghe tiếng trò chuyện trầm thấp phát ra từ căn phòng phía sau cánh cửa chạm khắc hình đầu lâu. Đó là giọng của King Kanus, âm trầm và đầy quyền lực, và giọng của Gorgeous Kanus, trẻ hơn nhưng không kém phần hiểm ác.

“Kế hoạch tiến triển thế nào, con trai?” giọng King Kanus vang lên, âm thanh khàn đặc như tiếng đá nghiền vào nhau.

“Mọi thứ đều theo đúng dự kiến, phụ vương,” Gorgeous Kanus đáp, một nụ cười nhếch mép hiện rõ trong giọng nói hẳn. “Công chúa Sophia... nàng quả thực là một đóa

hoa rực rỡ. Sự thuần khiết và sức mạnh tiềm ẩn của nàng vượt xa những gì chúng ta dự đoán.”

“Đừng để vẻ ngoài đó đánh lừa con,” King Kanus cảnh báo. “Các Thiên thần không ngây thơ như vẻ bề ngoài của chúng. Con đã chuẩn bị cho việc chiếm đoạt sức mạnh của ả chưa?”

“Tuyệt đối, phụ vương. Lời nguyện đã được chuẩn bị kỹ lưỡng. Chỉ cần khoảnh khắc hôn ước diễn ra, sức mạnh của nàng sẽ thuộc về chúng ta. Và sau đó...” giọng Kanus trở nên đầy tham vọng, “chúng ta sẽ loại bỏ những công chúa Thiên thần khác, những kẻ có thể gây ra mối đe dọa trong tương lai. Với Sophia dưới sự kiểm soát của chúng ta, cả tộc Thiên thần sẽ quỳ gối dưới chân người.”

PETER THANE siết chặt nắm đấm, trái tim anh thắt lại vì lo lắng. Âm mưu của lũ Ác quỷ còn tàn độc hơn những gì anh tưởng tượng. Họ không chỉ muốn hòa bình giả tạo, mà còn muốn chiếm đoạt sức mạnh và thống trị cả tộc Thiên thần. Anh phải hành động, phải cảnh báo Sophia ngay lập tức.

Với tốc độ nhanh như chớp, PETER THANE rời khỏi lâu đài Ác quỷ, bóng dáng anh tan biến vào màn đêm. Anh trở về vương quốc Thiên thần, mang theo những bí mật đen tối có thể thay đổi số phận của cả lục địa.

Trong ánh trăng dịu dàng chiếu rọi khu vườn thượng uyển của lâu đài Thiên thần, PETER THANE tìm thấy Sophia đang trầm tư bên một đài phun nước. Gương mặt thanh tú của nàng thoáng vẻ ưu tư, đôi mắt xanh biếc ánh lên một nỗi buồn man mác.

“Công chúa Sophia,” PETER THANE khẽ gọi, giọng anh trầm thấp nhưng đầy khẩn trương.

Sophia giật mình quay lại, ánh mắt ngạc nhiên khi nhìn thấy anh. “PETER THANE? Sao anh lại ở đây vào giờ này?”

“Tôi có chuyện quan trọng cần báo cho người,” PETER THANE nói, ánh mắt anh nghiêm nghị. Anh kể cho Sophia nghe tất cả những gì anh đã nghe được trong lâu đài Ác quỷ, về âm mưu thâm độc của Kanus và cha hắn.

Nghe xong, gương mặt Sophia trở nên tái nhợt. Nàng không hoàn toàn bất ngờ, những lời lẽ ngọt ngào và ánh mắt ẩn chứa sự toan tính của Kanus đôi khi đã gieo vào lòng nàng những ngờ mờ hồ.

“Tôi... tôi đã cảm thấy có điều gì đó không ổn,” Sophia thì thào, giọng nàng run rẩy. “Nhưng Tổng lãnh Thiên thần đã quyết định... hôn ước là con đường duy nhất để duy trì hòa bình.”

“Hòa bình giả tạo sẽ dẫn đến sự diệt vong,” PETER THANE khẩn thiết nói. “Họ muốn lợi dụng người, công chúa. Họ muốn chiếm đoạt sức mạnh của người và tiêu diệt những người khác trong tộc Thiên thần.”

Sophia cúi đầu, mái tóc vàng óng ánh rủ xuống che đi khuôn mặt. “Tôi hiểu... nhưng tôi chỉ là một công chúa. Quyết định cuối cùng thuộc về Hội đồng và Tổng lãnh Thiên thần. Và... có thể người được chọn cho hôn ước không phải là tôi.”

“Nhưng Kanus... hắn ta nhắm vào người,” PETER THANE nói, giọng anh đầy lo lắng. “Tôi đã nghe thấy hắn nói. Người là người nổi bật nhất, người có tiềm năng trở thành lãnh đạo của tộc Thiên thần. Họ muốn loại bỏ mối đe dọa lớn nhất.”

Ánh mắt Sophia ngược lên, nhìn thẳng vào mắt PETER THANE. Trong đôi mắt xanh biếc ấy, anh thấy được sự giằng xé giữa trách nhiệm chính trị và nỗi lo sợ mơ hồ.

“Tôi... tôi sẽ can trọng,” Sophia nói, giọng nàng kiên quyết hơn. “Tôi sẽ quan sát hắn kỹ hơn. Nhưng tôi không thể hủy bỏ hôn ước một cách đột ngột mà không có bằng chứng xác thực. Điều đó có thể gây ra một cuộc chiến tranh tàn khốc hơn.”

Họ đứng lặng lẽ bên nhau dưới ánh trăng, giữa sự tĩnh lặng của đêm khuya. Những lời nói chưa thể thay đổi được lịch trình đã định, nhưng ít nhất, sự thật đã được hé lộ. Một sợi dây liên kết vô hình đã thắt chặt hơn giữa chàng điệp viên loài người và nàng công chúa Thiên thần. Họ cùng nhau đối diện với bóng tối đang rình rập, mong chờ một ngày mai dịu dàng hơn, một ngày mà ánh sáng có thể xua tan mọi âm mưu đen tối.

Chương V – Sự thật

Cuộc hẹn hôn ước được tổ chức tại Thung lũng Giao Hòa, một vùng đất trung lập nằm giữa trái tim lục địa Aethel, nơi những ngọn núi đá sừng sững làm chứng cho bao thăng trầm lịch sử. Đại diện của cả ba chủng tộc tề tựu về đây: những Thiên thần rạng rỡ trong trang phục trắng muốt, những Ác quỷ với vẻ ngoài dữ tợn nhưng cố gắng giữ một vẻ ngoài trang trọng giả tạo, và những nhà lãnh đạo loài người, với ánh mắt dò xét và đầy lo ngại. PETER THANE cũng có mặt, hòa lẫn vào đám đông loài người, trái tim anh thất lại khi nhìn thấy Sophia bước ra, vẻ đẹp thanh cao của nàng càng thêm phần lộng lẫy dưới ánh mặt trời.

Không nằm ngoài dự đoán của cả PETER THANE và Sophia, hoàng tử Gorgeous Kanus đã chọn nàng. Với một nụ cười quyến rũ chết người, hắn tiến đến bên Sophia, ánh mắt hắn không rời khỏi gương mặt xinh đẹp của nàng. Sophia đáp lại bằng một nụ cười nhẹ nhàng, nhưng sâu trong đôi mắt xanh biếc lại ẩn chứa một sự kiên quyết không ai hay.

Khi cả hai tiến đến bệ đá cổ kính để trao những vật đính ước, một chiếc vòng nguyệt quế bằng hoa bạch ngọc từ phía Thiên thần và một chiếc nhẫn chạm khắc hình đầu rồng từ phía Ác quỷ, một khoảnh khắc căng thẳng bao trùm không gian. Đúng lúc Kanus đưa chiếc nhẫn ra, nụ cười trên môi hắn chợt tắt. Thay vào đó là một ánh mắt lạnh lẽo và đầy mưu mô.

Một sợi xích đen sì, được làm từ thứ kim loại quý dị, bất ngờ phóng ra từ tay áo hắn, quấn chặt lấy cổ tay Sophia. Dù đã có những dự tính, Sophia vẫn không khỏi bất ngờ trước tốc độ và sự hiểm độc của đòn tấn công. Một câu chú quý quái vang lên từ miệng Kanus, và sợi xích bắt đầu phát sáng một cách đáng sợ. Một luồng năng lượng mạnh mẽ bị hút ra khỏi người Sophia, ánh hào quang thánh khiết của nàng mờ dần, và nàng cảm thấy một sự suy yếu lan tỏa khắp cơ thể.

“Ha ha ha!” tiếng cười man rợ của Kanus vang vọng khắp thung lũng. “Các người thật ngu ngốc khi tin vào trò hề hòa bình này! Sức mạnh của công chúa Thiên thần giờ thuộc về ta!”

Ngay lập tức, những tiếng hô hét vang lên. Từ trong bóng tối của những rặng núi, bầy Ác quỷ ồ ạt xông ra, những vũ khí đen tối vung vẩy, nhắm thẳng vào đám đông loài người đang hoảng loạn. Những con Ác quỷ cấp cao hơn, giờ đây được tiếp thêm sức mạnh khủng khiếp từ nguồn năng lượng mà Kanus vừa cướp đoạt, cũng bắt đầu tấn công phe

Thiên thần. Những đòn tấn công ma thuật đen tối và những lưỡi kiếm tẩm độc giáng xuống những chiến binh ánh sáng.

Thế chiến một lần nữa bùng nổ, dữ dội và bất ngờ hơn bao giờ hết. Lần này, cán sức mạnh dường như đã nghiêng về phía Ác quỷ. Sức mạnh đánh cắp được của Sophia đã giúp Kanus và thuộc hạ của hắn trở nên vượt trội hơn. Những đòn tấn công của Thiên thần trở nên khó khăn hơn khi đối mặt với nguồn năng lượng thánh khiết bị ô uế. Loài người, vốn đã phải gánh chịu nhiều tổn thất trong những cuộc chiến trước, giờ đây lại phải đối mặt với một kẻ thù mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Trong sự hỗn loạn, PETER THANE lao về phía Sophia. Anh nhìn thấy sự đau đớn thoáng qua trên gương mặt nàng khi sức mạnh bị tước đoạt, giờ đây nàng trông thật yếu ớt, nhưng đôi mắt xanh biếc vẫn ánh lên một sự kiên định lạ thường.

“Công chúa!” PETER THANE gọi lớn, cố gắng tiếp cận nàng giữa vòng vây của lũ Ác quỷ.

“PETER THANE...” Sophia khẽ gọi, giọng nàng yếu ớt nhưng vẫn giữ được sự bình tĩnh. “Hãy cứu mọi người trước... đừng bận tâm đến tôi. Hãy ngăn chặn chúng... trước khi quá muộn.”

Giữa tiếng gầm rú của quỷ dữ và tiếng kêu la của những người bị tấn công, một cuộc chiến sinh tử đã bắt đầu. Hy vọng về hòa bình tan vỡ như bong bóng xà phòng, và lục địa Aethel một lần nữa chìm trong biển lửa. Liệu liên minh mong manh giữa loài người và Thiên thần có thể chống lại sức mạnh mới của Ác quỷ? Và lời khẩn cầu yếu ớt của công chúa Sophia có lay chuyển được trái tim của chàng điệp viên loài người? Sự thật tàn khốc đã phơi bày, và tương lai của cả ba chủng tộc trở nên mịt mờ hơn bao giờ hết.

Chương VI – Giải cứu, Bóng đêm trời dậy

Giữa biển lửa và sự hỗn loạn của Thung lũng Giao Hòa, một bóng hình quen thuộc xuất hiện, di chuyển nhanh nhẹn và quyết đoán. Đó là PETER THANE, đôi mắt xám tro của anh ánh lên sự lo lắng tốt độ khi chứng kiến cảnh tượng kinh hoàng. Nhưng giữa đám đông hỗn loạn, anh vẫn nhận ra Sophia, thân hình nàng yếu ớt tựa cánh hoa lay trong gió.

Mặc kệ lời khẩn cầu của nàng, ưu tiên hàng đầu của PETER THANE lúc này là sự an toàn của Sophia. Với sự nhanh nhẹn và sức mạnh đáng kinh ngạc, anh vượt qua vòng vây của lũ Ác quỷ đang say máu, tiếp cận nàng công chúa đang suy yếu. Anh nhẹ nhàng đỡ lấy thân hình mềm nhũn của Sophia, cảm nhận được sự lạnh lẽo đang lan tỏa trên làn da nàng.

“Tôi sẽ đưa người đến nơi an toàn,” PETER THANE thì thầm, giọng anh đầy kiên quyết. Anh cẩn thận cõng Sophia trên lưng, đôi chân thoăn thoắt băng qua chiến trường đầy rẫy nguy hiểm. Anh né tránh những đòn tấn công hiểm hóc, sử dụng địa hình để che chắn cho cả hai. Cuối cùng, anh tìm được một hang động ẩn sâu trong rừng núi, nơi có thể tạm thời bảo vệ Sophia khỏi cuộc chiến đang diễn ra.

Đặt Sophia xuống một móm đá bằng phẳng, PETER THANE nhanh chóng kiểm tra tình trạng của nàng. Sức mạnh thánh khiết của nàng đã bị tước đoạt, cơ thể nàng yếu ớt hơn bao giờ hết. Anh biết rằng mình cần phải tìm cách chữa trị cho nàng, nhưng giờ đây, giữa vùng đất bị tàn phá bởi chiến tranh, việc đó dường như là một nhiệm vụ bất khả thi.

Sau khi đảm bảo Sophia đã được an toàn và phần nào ổn định, ánh mắt của PETER THANE trở nên lạnh lùng và kiên nghị. Anh nhìn về phía Thung lũng Giao Hòa, nơi tiếng gầm rú của lũ Ác quỷ và tiếng chiến đấu vẫn vang vọng. Anh biết rằng mình không thể trốn tránh. Kanus, kẻ đã gây ra tất cả, vẫn còn đó, và hắn đang đe dọa sự tồn vong của cả ba chủng tộc.

“Tôi sẽ quay lại với em mà,” PETER THANE nói khẽ, như một lời hứa với Sophia đang hôn mê. “Tôi sẽ ngăn chặn hắn. Và tôi sẽ quay lại gặp em!”

Không một chút do dự, PETER THANE rời khỏi hang động, bóng dáng anh hòa vào màn đêm. Nỗi lo lắng cho Sophia vẫn còn đó, nhưng giờ đây, trong trái tim anh còn trỗi dậy một ngọn lửa căm hờn và quyết tâm. Anh phải đối mặt với Kanus, không chỉ để trả thù cho những gì hắn đã gây ra cho Sophia và cho tất cả mọi người, mà còn để bảo vệ tương lai mong manh của lục địa Aethel.

Một lần nữa, PETER THANE dẫn thân vào nguy hiểm, một mình đối mặt với sức mạnh tàn bạo của hoàng tử Ác quỷ. Anh không có sức mạnh siêu nhiên, không có đội quân hùng hậu, nhưng anh có sự nhanh nhẹn, sự thông minh và một trái tim kiên cường. Anh sẽ sử dụng mọi kỹ năng của mình, mọi góc ngách của địa hình, để tìm ra điểm yếu của Kanus.

Cuộc chiến giờ đây không chỉ là giữa Thiên thần và Ác quỷ, hay giữa loài người và Ác quỷ. Nó đã trở thành cuộc chiến cá nhân của PETER THANE chống lại tên hoàng tử tàn ác, một cuộc chiến mà kết quả của nó sẽ định đoạt số phận của cả lục địa. Bóng đêm đã tối dậy, và chỉ có ánh sáng của lòng dũng cảm và sự hy sinh mới có thể xua tan nó.

Chương VII – Hồi kết

Với trái tim nặng trĩu nhưng ánh mắt kiên định, PETER THANE hướng về phía những ngọn núi cao vút, nơi ẩn chứa Điện thờ Ánh Sáng, trái tim linh thiêng của vương quốc Thiên thần. Anh biết rằng để đối đầu với sức mạnh tàn bạo của Kanus, anh cần một vũ khí có thể sánh ngang với ma thuật đen tối của hắn. Thanh kiếm Excalibur, thanh kiếm báu huyền thoại được các Thiên thần canh giữ, là niềm hy vọng duy nhất của anh.

Sau nhiều ngày vượt núi băng rừng, cuối cùng PETER THANE cũng đặt chân đến Điện thờ Ánh Sáng. Những cột đá trắng muốt vươn mình lên trời cao, chạm tới những đám mây bông bành. Trước cổng điện thờ, một Thiên thần cao lớn với đôi cánh vàng óng đứng canh gác, ánh mắt anh ta dò xét nhìn PETER THANE.

“Người là ai, hỡi kẻ phạm trần, và mục đích của người khi đến nơi thánh địa này là gì?” người gác cổng hỏi, giọng nói vang vọng như tiếng chuông ngân.

PETER THANE quỳ một gối xuống, ánh mắt anh hướng lên vị Thiên thần. “Thưa ngài, tôi là Peter Thane. Tôi đến đây không vì quyền lực hay danh vọng. Tôi chỉ mong muốn bảo vệ một người, công chúa Sophia. Tôi muốn quay trở về bên nàng. Lục địa này sẽ chẳng còn ý nghĩa gì nếu không có nàng.”

Người gác cổng nhìn sâu vào đôi mắt xám tro của PETER THANE, dường như đang cố gắng đọc thấu tâm can anh. Sau một hồi im lặng, anh ta khẽ gật đầu. “Tình yêu của người chân thành và mạnh mẽ. Một trái tim như vậy xứng đáng với thanh kiếm báu. Hãy tiến vào, Peter Thane. Excalibur đang chờ đợi người.”

PETER THANE đứng dậy, trong lòng trào dâng một niềm hy vọng mới. Anh bước vào điện thờ, nơi ánh sáng thánh khiết bao trùm mọi góc ngách. Thanh Excalibur tỏa sáng rực rỡ trên bệ thờ, lưỡi kiếm lấp lánh như chứa đựng cả bầu trời sao. Anh tiến đến, nắm chặt lấy chuôi kiếm, cảm nhận được nguồn sức mạnh cổ xưa đang chảy trong huyết quản.

Nhưng khi PETER THANE vừa rút thanh kiếm ra khỏi bệ, một bóng đen đột ngột xuất hiện. Gorgeous Kanus đứng đó, tựa lưng vào một cột đá chạm khắc hình thiên thần đang gục đầu, nụ cười nhếch mép đầy hiểm ác.

“Người chậm chân rồi, tên phạm nhân,” Kanus chế giễu, ánh mắt hắn lóe lên vẻ thích thú tàn độc. “Ta đã đoán được người sẽ tìm đến nơi này. Người nghĩ một thanh kiếm

của lũ Thiên thần có thể chống lại sức mạnh mà ta có được sao?” Hấn vung tay, một luồng năng lượng đen kịt xoáy quanh hấn, những tia sét màu đỏ máu lóe lên đầy đe dọa.

PETER THANE siết chặt thanh Excalibur, ánh mắt anh không hề nao núng. “Sức mạnh cướp đoạt không bao giờ là sức mạnh thật sự. Ta sẽ cho người thấy điều đó.” Anh lao tới, thanh kiếm vung lên như một tia chớp, ánh sáng thánh khiết xé toạc không gian.

Kanus dễ dàng né tránh, hấn cười khẩy. “Người nhanh đấy, nhưng vẫn còn quá yếu!” Hấn đáp trả bằng một câu chú khác, những mũi tên bóng tối lao về phía PETER THANE với tốc độ kinh hoàng. PETER THANE vung kiếm, Excalibur chém tan những mũi tên hắc ám, ánh sáng và bóng tối va chạm tạo ra những tiếng nổ chói tai.

“Người nghĩ người có thể đánh bại ta chỉ với một thanh kiếm?” Kanus gầm gừ, hấn dồn sức mạnh hắc ám vào đôi tay, tạo thành một quả cầu năng lượng đen đặc. Hấn ném nó về phía PETER THANE.

“Ta không chiến đấu một mình!” PETER THANE hét lên, vung cao Excalibur. Thanh kiếm hấp thụ ánh sáng thánh khiết của điện thờ, lưỡi kiếm rực rỡ như một ngôi sao băng. Anh chém mạnh xuống, một lưỡi kiếm ánh sáng khổng lồ lao về phía quả cầu hắc ám. Hai nguồn năng lượng đối đầu, tạo ra một vụ nổ lớn làm rung chuyển cả điện thờ.

Kanus lùi lại, ánh mắt hấn thoáng vẻ ngạc nhiên. “Thanh kiếm đó... nó mạnh hơn ta tưởng.”

“Sức mạnh của tình yêu và lòng trung thành luôn mạnh hơn sự tàn bạo và tham lam của người,” PETER THANE đáp trả, anh lao lên tấn công dồn dập. Thanh Excalibur múa lượn trong tay anh, mỗi nhát kiếm đều mang theo một sức mạnh phi thường. Kanus phải vất vả chống đỡ, những đòn tấn công của hấn dần trở nên chặt vật hơn.

Họ giao chiến không biết bao lâu, sức mạnh của cả hai đều dần cạn kiệt. Những cột đá bị tàn phá, những bức phù điêu vỡ vụn. Hơi thở của cả PETER THANE và Kanus đều nặng nhọc, mồ hôi túa ra ướt đẫm. Nhưng không ai chịu lùi bước.

Cuối cùng, trong một khoảnh khắc sinh tử, cả PETER THANE và Kanus đều dồn hết sức lực còn lại cho đòn tấn công quyết định. Kanus lao tới với móng vuốt sắc nhọn, tấm đầy ma thuật đen tối. PETER THANE cũng xông lên, thanh Excalibur giơ cao, ánh sáng thánh khiết tập trung ở đầu lưỡi kiếm.

“Vì Sophia!” PETER THANE hét lớn, thanh kiếm đâm thẳng vào ngực Kanus.

Cùng lúc đó, móng vuốt của Kanus cũng găm sâu vào bụng PETER THANE, chất độc quý quái bắt đầu lan tỏa trong cơ thể anh. Cả hai gục ngã xuống sàn đá lạnh lẽo của điện thờ, hơi thở nặng nhọc.

Đúng lúc đó, Sophia tỉnh lại. Cảm nhận được sự xáo trộn năng lượng và một nỗi lo sợ mơ hồ, nàng đã cố gắng gượng dậy và tìm đến Điện thờ Ánh Sáng. Khi nhìn thấy PETER THANE và Kanus nằm bất động trên sàn, nàng kinh hoàng thốt lên một tiếng ghen ngào.

Với chút sức lực cuối cùng, Sophia chạy đến bên PETER THANE, ôm chầm lấy anh. Nước mắt nàng rơi lã chã trên khuôn mặt anh.

“PETER THANE... không... xin anh...” giọng nàng ghen ngào, đau đớn.

PETER THANE khẽ mỉm cười, đưa tay yếu ớt vuốt nhẹ mái tóc nàng. “Sophia... em... em không sao là tốt rồi...”

“Tại sao... tại sao anh lại đến đây? Anh đã hứa sẽ sống, hứa sẽ quay về với em mà...”

“Vì em... Sophia... anh yêu em... hơn cả sinh mạng của mình...” PETER THANE thì thầm, ánh mắt anh nhìn sâu vào đôi mắt xanh biếc của nàng, chứa đựng tất cả tình yêu và sự dịu dàng. “Thế giới của anh... sẽ chẳng là gì... nếu không có em...”

Lời nói cuối cùng của anh tan biến trong tiếng nấc ghen ngào của Sophia. Hơi thở của PETER THANE yếu dần rồi ngừng hẳn. Nàng ôm chặt lấy anh giữa ánh sáng thánh khiết của điện thờ, tiếng khóc xé nát sự tĩnh lặng linh thiêng. Tình yêu của họ, nảy nở giữa chiến tranh và nguy hiểm, đã kết thúc một cách bi thương. Nhưng sự hy sinh của PETER THANE đã chấm dứt mối đe dọa từ Kanus, mang đến một tia hy vọng mong manh cho tương lai của lục địa Aethel. Kẻ ác đã bị đánh bại, nhưng cái giá phải trả là quá đắt, và nỗi đau mất mát sẽ còn ám ảnh trái tim nàng công chúa Thiên thần.

Những cánh hoa cẩm tú cầu mềm mại khẽ rung rinh trong làn gió nhẹ của buổi sớm mai. Sophia rảo bước chậm rãi giữa khu vườn ngập tràn sắc xanh lam, tím biếc và hồng phấn, nhưng trong đôi mắt xanh biếc của nàng lại phủ một màn sương u buồn. Mỗi đóa hoa nơi đây đều gợi nhớ đến Peter Thane. Nàng vẫn còn nhớ như in cái ngày anh xuất hiện trước cổng lâu đài, trên tay nâng niu một bó cẩm tú cầu đủ màu sắc, những cánh hoa còn vương chút sương đêm.

"Em thích loài hoa này sao?" anh đã hỏi, nụ cười hiền hậu làm bừng sáng cả khuôn mặt. "Anh đã tìm kiếm những đóa hoa đẹp nhất từ khắp mọi miền của lục địa, hy vọng chúng sẽ làm em vui."

Và anh đã làm nàng vui, rất nhiều. Những bó hoa anh mang đến không chỉ đẹp mà còn chứa đựng cả tấm lòng chân thành và sự quan tâm sâu sắc của anh. Anh nhớ từng màu hoa nàng yêu thích, tìm kiếm những giống hoa quý hiếm mà nàng chưa từng thấy. Khu vườn cấm tú cầu này, giờ đây rực rỡ khoe sắc, lại trở thành một chứng nhân lặng lẽ cho tình yêu của họ, một tình yêu nảy nở âm thầm nhưng sâu sắc.

Sophia khẽ chạm vào một cánh hoa màu xanh lam, cảm giác mềm mại như chạm vào ký ức về bàn tay ấm áp của PETER THANE. Nàng nhớ lại những buổi chiều họ cùng nhau dạo bước trong khu vườn này, anh kể cho nàng nghe về những vùng đất xa xôi, về những con người kiên cường mà anh đã gặp. Nàng lắng nghe anh, trái tim nàng rung động trước sự dũng cảm và lòng trắc ẩn của anh.

Giờ đây, khu vườn vẫn còn đó, vẫn rực rỡ như xưa, nhưng người mang hoa đến cho nàng đã mãi mãi ra đi. Nỗi đau mất mát vẫn còn quá lớn, như một vết thương sâu hoắm không thể lành. Nàng tự hỏi, liệu những đóa hoa này có còn mang lại niềm vui cho nàng nữa không khi người nàng yêu đã không còn?

Một giọt nước mắt khẽ lăn dài trên gò má nàng, rơi xuống cánh hoa cấm tú cầu mềm mại. Nàng nhắm mắt lại, cố gắng hình dung lại nụ cười của anh, giọng nói trầm ấm của anh. Anh đã hy sinh tất cả vì nàng, vì sự an nguy của lục địa này. Tình yêu của anh là ngọn lửa soi đường, là sức mạnh để nàng tiếp tục bước đi, dù con đường phía trước còn đầy gian nan và thử thách.

Sophia mở mắt, ánh mắt nàng kiên định hơn. Nàng biết rằng, để tưởng nhớ anh, nàng phải sống xứng đáng với sự hy sinh của anh. Nàng phải mạnh mẽ, phải bảo vệ những người dân của mình, phải xây dựng một tương lai hòa bình cho lục địa Aethel, điều mà cả hai người họ đều mong muốn.

Nàng hít một hơi thật sâu, hương thơm dịu ngọt của cấm tú cầu tràn ngập lồng ngực. PETER THANE có lẽ đang dõi theo nàng từ một nơi nào đó, và nàng tin rằng, anh sẽ muốn nàng tiếp tục sống, tiếp tục yêu thương và chiến đấu vì những điều tốt đẹp. Khu vườn cấm tú cầu, từ nay về sau, sẽ không chỉ là nơi gợi nhớ về một tình yêu đã mất, mà còn là biểu tượng cho sức mạnh của tình yêu và sự hy sinh, một nguồn động lực để nàng bước tiếp trên con đường đầy chông gai phía trước.

Ngoại truyện

Công chúa Chiến binh Sophia

Hồi 1: Ươm mầm tài năng

Ngôi trường dành cho các thiên thần tập sự tọa lạc trên đỉnh một ngọn núi cao nhất của Aeridor, nơi những ngọn gió tinh khiết nhất thổi qua và ánh sáng vĩnh cửu của bình minh luôn chiếu rọi. Nơi đây nổi tiếng với kỷ luật thép và những tiêu chuẩn cao ngất ngưỡng, là nơi rèn giũa những thiên thần ưu tú nhất cho tương lai của vương quốc. Sophia đã trải qua những năm tháng tuổi thơ và thiếu niên tại chính ngôi trường nghiêm khắc này.

Trong ký ức của Sophia, những buổi học đầu tiên đầy ắp những bài giảng về lịch sử tộc Thiên thần, những nguyên tắc đạo đức cao cả và những bài tập rèn luyện năng lực tinh thần căng thẳng. Một lần, trong giờ học điều khiển ánh sáng, sự thiếu tập trung thoáng qua của Sophia đã gây ra một sự cố nhỏ. Luồng ánh sáng mà cô điều khiển chệch choạc, sượt qua cánh tay của một bạn học cùng lớp tên Phoron. Phoron khẽ kêu lên, ôm lấy cánh tay ửng đỏ.

"Sao cậu lại bất cẩn như vậy, Sophia?" Phoron nhăn mặt, giọng có chút trách móc.

Sophia ban đầu hơi ngạc nhiên, cô nhìn luồng ánh sáng vừa tắt lịm của mình, rồi lại nhìn Phoron. "Tớ... tớ không cố ý. Có lẽ chỉ là một sai sót nhỏ thôi."

"Sai sót nhỏ mà làm bỏng tay người khác sao?" Phoron vẫn còn tỏ vẻ khó chịu.

Thấy tình hình có vẻ căng thẳng, thầy giáo Azrael, một thiên thần hiền hậu với đôi cánh màu ngọc trai, nhẹ nhàng tiến đến. "Có chuyện gì vậy các con?"

Phoron vội vàng chỉ vào cánh tay mình. "Thưa thầy, ánh sáng của Sophia đã làm con bị bỏng."

Thầy Azrael xem xét vết ửng đỏ trên tay Phoron rồi nhìn sang Sophia. "Sophia, con có điều gì muốn nói không?"

Sophia hơi cúi đầu. "Con xin lỗi, thầy. Con đã không tập trung. Nhưng con không nghĩ nó lại gây ra..."

"Đôi khi, ngay cả những sơ suất nhỏ nhất cũng có thể gây ra hậu quả," thầy Azrael ôn tồn nói. "Phoron cảm thấy đau, Sophia. Điều quan trọng là con nhận ra lỗi của mình và xin lỗi bạn."

Nghe lời thầy, Sophia cuối cùng cũng nhận ra sự nghiêm trọng trong hành động của mình. Cô tiến lại gần Phoron, ánh mắt chân thành. "Phoron, tớ thực sự xin lỗi. Tớ đã không cẩn thận. Cậu có đau nhiều không?"

Phoron nhìn vào đôi mắt hối lỗi của Sophia, vẻ khó chịu trên mặt cậu dịu đi. "Không sao... chỉ hơi rát một chút thôi. Lần sau cậu cẩn thận hơn nhé."

"Tớ hứa," Sophia nói, lòng nhẹ nhõm hơn. Sự việc đó đã dạy cho Sophia một bài học sâu sắc về sự cẩn trọng và trách nhiệm với sức mạnh của mình, và cả tầm quan trọng của việc nhận ra lỗi lầm.

Tuy nhiên, dù có một vài vấp ngã nhỏ, Sophia luôn là một trong những học viên xuất sắc nhất. Từ khi còn bé, năng lực kiểm soát ánh sáng, trí tuệ sắc bén và khả năng lĩnh hội kiến thức của cô đã vượt trội so với những bạn đồng trang lứa. Cô luôn đứng đầu trong các kỳ thi năng lực, dễ dàng hoàn thành những bài tập khó khăn nhất. Sự ưu tú của cô là điều không ai có thể phủ nhận.

Nhưng đằng sau vẻ ngoài nghiêm túc và sự tuân thủ hoàn hảo những quy tắc của trường học, Sophia vẫn luôn cảm thấy một phần con người thật của mình bị kìm nén. Ngon lửa nhiệt huyết và khát khao khám phá thế giới bên ngoài những bức tường trắng của trường học và lâu đài Tổng lãnh Thiên thần thường trực cháy âm ỉ trong lòng cô. Cô có những ý tưởng táo bạo, những câu hỏi hóc búa mà đôi khi không dám bày tỏ, sợ rằng sẽ đi ngược lại những khuôn mẫu đã được định sẵn.

Một buổi tối, khi đang ngồi học một mình bên cửa sổ, nhìn ra những vì sao lấp lánh trên bầu trời đêm, Sophia khẽ thở dài. Mẹ cô, Tổng lãnh Thiên thần Lyra, bước vào phòng, đôi cánh trắng muốt khẽ khàng rải rộng.

"Con vẫn chưa ngủ sao, Sophia?" giọng mẹ cô dịu dàng.

"Dạ, con đang ôn lại bài học ạ," Sophia đáp, khẽ khép cuốn sách lại.

"Con luôn là một học trò xuất sắc," mẹ cô mỉm cười, ngồi xuống bên cạnh Sophia. "Cha và mẹ rất tự hào về con."

"Con cảm ơn mẹ," Sophia nói, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy một chút gợn sóng. "Nhưng... đôi khi con cảm thấy..."

"Cảm thấy thế nào, con yêu?" mẹ cô ân cần hỏi.

Sophia ngáp ngừng một chút. "Con cảm thấy như mình chỉ đang sống theo những gì cha mẹ sắp đặt. Con... con muốn tự mình khám phá thế giới, tự mình đưa ra những quyết định."

Mẹ cô im lặng một lát rồi nhẹ nhàng nắm lấy tay Sophia. "Cha mẹ luôn mong muốn những điều tốt đẹp nhất cho con. Con có tiềm năng lớn lao, Sophia. Nhưng con đừng quên rằng, đôi khi, những con đường đã được vạch sẵn là những con đường an toàn nhất."

Cuộc trò chuyện ngắn ngủi đó càng khiến Sophia cảm thấy rõ hơn sự kìm nén trong cuộc sống của mình. Cô yêu kính cha mẹ, nhưng đồng thời cũng khao khát được tự do thể hiện bản thân, được tự mình trải nghiệm những điều mới mẻ bên ngoài vòng tay bảo bọc của họ. Sự sắp đặt êm đềm ấy, dù đầy yêu thương, vẫn là một sợi dây vô hình, trói buộc những khát vọng thầm kín trong trái tim công chúa trẻ tuổi.

Mặc dù cuộc trò chuyện về những khát khao thầm kín thường kết thúc bằng những lời khuyên nhẹ nhàng về sự an toàn và những con đường đã định, Sophia vẫn luôn tìm thấy sự an ủi và thấu hiểu ở mẹ mình, Tổng lãnh Thiên thần Lyra. Mẹ cô không chỉ là một nhà lãnh đạo quyền uy mà còn là một người mẹ dịu dàng và biết lắng nghe.

Sau những giờ học căng thẳng, sau những lần phạm lỗi nhỏ hay những trăn trở trong lòng, Sophia thường tìm đến phòng của mẹ. Ánh sáng dịu nhẹ tỏa ra từ những ngọn nến bạch ngọc, cùng với hương thơm thoang thoảng của những loài hoa quý hiếm trong vườn thượng uyển, luôn mang đến cho Sophia cảm giác bình yên.

Cô thường ngồi bên cạnh mẹ, kể cho bà nghe về những bài học khó khăn, về những người bạn mới, và cả những suy nghĩ mơ hồ về thế giới bên ngoài vương quốc. Mẹ cô luôn kiên nhẫn lắng nghe, đôi mắt xanh ngọc bích ánh lên sự quan tâm sâu sắc.

"Hôm nay con đã học được một câu thần chú mới về dịch chuyển tức thời," Sophia hào hứng kể, đôi mắt sáng lên. "Nhưng con vẫn chưa thể điều khiển nó một cách hoàn hảo. Một lần con dịch chuyển đến gần bức tường thư viện suýt chút nữa thì u đầu rồi."

Mẹ cô khẽ cười, một âm thanh du dương như tiếng chuông gió. "Con luôn có tinh thần học hỏi cao, Sophia. Nhưng con cần phải cẩn trọng hơn. Sức mạnh của chúng ta cần được kiểm soát một cách tỉ mỉ."

Có những lúc Sophia rụt rè chia sẻ những băn khoăn sâu kín hơn. "Mẹ ơi, con đôi khi tự hỏi... thế giới bên ngoài vương quốc của chúng ta như thế nào ạ? Con nghe các thầy kể về loài người, về lũ Ác quỷ... họ có thực sự đáng sợ như vậy không?"

Mẹ cô thường im lặng một lát, dường như đang suy nghĩ. "Thế giới bên ngoài rất phức tạp, Sophia. Có những vẻ đẹp con chưa từng thấy, nhưng cũng có những hiểm nguy con chưa thể lường trước. Loài người... họ là một chủng tộc đầy tiềm năng, nhưng cũng đầy những mâu thuẫn. Còn lũ Ác quỷ... bóng tối luôn tìm cách nuốt chửng ánh sáng. Đó là lý do tại sao chúng ta phải mạnh mẽ và luôn cảnh giác."

Dù những câu trả lời của mẹ đôi khi vẫn mang theo sự thận trọng của một nhà lãnh đạo, Sophia vẫn cảm nhận được sự chân thành và tình yêu thương trong đó. Mẹ cô không cố gắng che giấu sự thật, mà chỉ muốn bảo vệ cô khỏi những điều chưa biết.

Những buổi trò chuyện với mẹ luôn là nguồn động viên lớn lao đối với Sophia. Dù đôi khi cô cảm thấy bị gò bó trong những khuôn khổ, nhưng cô biết rằng mẹ luôn yêu thương và lo lắng cho cô. Sự kiên nhẫn lắng nghe và những lời khuyên мудрый của mẹ đã giúp Sophia cảm thấy bớt đơn độc trên con đường trưởng thành, và âm ỉ nuôi dưỡng trong lòng cô ngọn lửa khát khao khám phá thế giới, một ngày nào đó, theo cách của riêng mình.

Hồi 2: Cảm hứng

Sophia luôn là niềm tự hào của trường học và của cả cha mẹ cô. Mỗi kỳ thi, mỗi bài kiểm tra năng lực, tên của cô luôn đứng đầu danh sách những học viên xuất sắc nhất. Cha mẹ cô, các Tổng lãnh Thiên thần, không giấu được sự hài lòng mỗi khi nghe tin về những thành tích vượt trội của con gái. Họ tin rằng Sophia sẽ tiếp tục con đường đã được định sẵn, trở thành một trụ cột vững chắc cho vương quốc Thiên thần.

Nhưng một ngày, trong một buổi huấn luyện nhóm, Sophia bất chợt nhận ra một điều khiến trái tim cô khẽ khựng lại. Khi quan sát những người bạn cùng trang lứa, cô thấy rõ sự tiến bộ vượt bậc của họ. Phoron, người bạn mà cô từng vô tình làm bị thương, giờ đây đã có thể điều khiển ánh sáng một cách thuần thục và mạnh mẽ. Những thiên thần khác cũng vậy, họ đang không ngừng trau dồi kỹ năng, mở rộng giới hạn năng lực của bản thân.

Sophia giật mình nhận ra, trong khi cô vẫn dễ dàng vượt qua mọi thử thách, vẫn nghiễm nhiên đứng ở vị trí dẫn đầu, thì dường như cô đang giậm chân tại chỗ. Sự quen

thuộc và dễ dàng của những bài học đã vô tình tạo ra một vùng an toàn, khiến cô không còn động lực để bứt phá.

Bài kiểm tra lên Thiên thần chính thức diễn ra vào một ngày nắng đẹp. Đối với Sophia, nó không khác gì một bài tập đã quá quen thuộc. Cô dễ dàng vượt qua mọi phần thi, từ điều khiển năng lượng, sử dụng vũ khí ánh sáng, đến những bài kiểm tra về kiến thức lịch sử và luật lệ của tộc Thiên thần. Kết quả không nằm ngoài dự đoán, Sophia nghiễm nhiên trở thành một Thiên thần chính thức ở độ tuổi trẻ nhất trong lịch sử.

Tuy nhiên, niềm vui chiến thắng không trọn vẹn. Khi nhìn những ánh mắt ngưỡng mộ và những lời chúc tụng từ mọi người, Sophia lại cảm thấy một khoảng trống kỳ lạ trong lòng. Cô đã đạt được những gì người khác mong đợi, nhưng liệu đó có phải là điều cô thực sự mong muốn?

Mặc dù có một chút sa sút trong động lực cá nhân, Sophia vẫn là người giỏi nhất trong số các học viên đã trở thành Thiên thần chính thức cùng khóa. Năng lực bẩm sinh và nền tảng kiến thức vững chắc vẫn giúp cô duy trì vị trí dẫn đầu. Nhưng sâu thẳm trong trái tim, Sophia biết rằng tài năng thôi là chưa đủ. Cô cần một ngọn lửa mới, một nguồn cảm hứng thực sự để khơi dậy tiềm năng ẩn sâu bên trong và vượt qua giới hạn của chính mình. Cô khao khát một điều gì đó hơn là sự công nhận dựa trên những gì cô đã có, cô muốn chứng minh bản thân bằng những nỗ lực và đam mê thực sự của mình.

Hồi 3: Nhiệt huyết

Bầu không khí trong phòng làm việc của Tổng lãnh Thiên thần trở nên căng thẳng hơn bao giờ hết. Ánh sáng vàng dịu thường ngày dường như cũng trở nên lạnh lẽo, phản chiếu sự bất đồng sâu sắc giữa Sophia và cha mẹ cô.

"Con không hiểu tại sao cha mẹ lại không ủng hộ con!" Sophia nói, giọng cô không còn giữ được vẻ bình tĩnh thường ngày, sự bức bối dồn nén bấy lâu nay cuối cùng cũng bùng nổ. "Con không muốn chỉ sống theo những khuôn mẫu đã định sẵn. Con muốn được là chính mình!"

Tổng lãnh Thiên thần Aerion, cha của Sophia, với vẻ mặt nghiêm nghị thường trực, lên tiếng. "Sophia, con đang nói gì vậy? Chúng ta chỉ muốn những điều tốt nhất cho con. Con có một tương lai tươi sáng ở đây, một vị trí quan trọng trong vương quốc. Tại sao con lại muốn vứt bỏ tất cả?"

"Vứt bỏ?" Sophia gần như hét lên. "Con không vứt bỏ, con chỉ muốn sống một cuộc sống có ý nghĩa hơn! Con không muốn chỉ là một hình mẫu hoàn hảo được trưng bày. Con muốn tự mình trải nghiệm, tự mình khám phá!"

Tổng lãnh Thiên thần Lyra, mẹ của Sophia, giữ một thái độ mềm mỏng hơn, nhưng trong ánh mắt bà vẫn ánh lên sự lo lắng. "Sophia, con biết cha mẹ luôn yêu thương con. Chúng ta chỉ lo sợ những hiểm nguy bên ngoài kia. Thế giới không đơn giản như con nghĩ."

"Nhưng con muốn tự mình khám phá những phức tạp đó!" Sophia đáp trả, sự kiên nhẫn của cô đã cạn kiệt. "Con muốn được bay lượn tự do giữa những cánh rừng thông bạt ngàn mà không ai ngăn cản. Con muốn làm quen với những người bạn ở vương quốc con người, nghe những câu chuyện của họ, ăn những món ăn mà con chưa bao giờ được nếm thử!"

Mẹ cô im lặng một lúc, nhìn sâu vào đôi mắt đầy khát khao của con gái. Dù không hoàn toàn đồng ý với những mong muốn có phần nổi loạn của Sophia, bà vẫn luôn tôn trọng những cảm xúc chân thật của con mình. Mối quan hệ giữa hai mẹ con chưa bao giờ hoàn toàn êm đềm, nhưng tình yêu thương âm thầm vẫn luôn tồn tại.

"Sophia," mẹ cô nói, giọng dịu dàng hơn. "Cha mẹ luôn muốn con được hạnh phúc. Nếu con thực sự tin rằng con đường con chọn sẽ mang lại hạnh phúc cho con, thì mẹ sẽ không ngăn cản. Nhưng con phải hứa với mẹ, con sẽ luôn cẩn trọng và suy nghĩ kỹ trước mọi hành động. Con phải tự chịu trách nhiệm với những gì con sẽ làm."

Lời nói của mẹ như một tia sáng le lói trong cơn giông bão lòng Sophia. Dù cha cô vẫn giữ vẻ nghiêm nghị, sự nhượng bộ của mẹ đã cho cô một niềm hy vọng.

Ngon lửa nhiệt huyết tuổi trẻ trong Sophia bùng cháy hơn bao giờ hết. Cô cảm thấy như những sợi dây vô hình trói buộc mình bấy lâu nay đang dần đứt lìa. Thế giới rộng lớn ngoài kia đang vẫy gọi cô, hứa hẹn những điều mới mẻ và thú vị. Cô muốn được tự do khám phá, được sống đúng với những gì trái tim mình mách bảo. Những ngày tháng sắp tới sẽ đầy ắp những trải nghiệm mới lạ, những người bạn mới và những chân trời mới đang chờ đợi cô ở phía trước. Niềm khao khát tự do và khám phá trong Sophia trỗi dậy mạnh mẽ, thôi thúc cô bước ra khỏi vòng an toàn và đón nhận những thử thách của cuộc đời.

"Ngay sau cuộc trò chuyện với mẹ, cuối cùng thì tôi cũng có thể làm những điều mình hằng mơ ước. Đôi cánh trắng muốt của tôi giờ đây không chỉ còn bị giới hạn trong

những chuyến bay tuần tra quen thuộc quanh lâu đài. Tôi tìm đến những cánh rừng thông bạt ngàn trải dài dưới chân dãy núi Aeridor.

Cuối cùng thì mình cũng được tự do thật sự, tôi nghĩ khi lướt mình giữa những hàng cây cao vút. Gió hát bên tai, luồn qua từng sợi lông vũ, mang theo hương thơm dịu dàng của đất và lá. Ánh nắng nhảy nhót qua kẽ lá, tạo ra những vệt sáng huyền ảo trên thảm rêu xanh. Đây mới là cuộc sống! Tôi lượn vòng quanh những đỉnh cây cao nhất, ngắm nhìn thế giới bao la trải rộng dưới đôi cánh mình. Tiếng chim hót líu lo như một bản nhạc chào đón, và hương thơm của nhựa thông khiến lồng ngực tôi tràn đầy một cảm giác hân hoan khó tả.

Những chuyến bay bí mật dần trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của tôi. Tôi khám phá những dòng suối róc rách như tiếng cười trẻ thơ, những thác nước đổ xuống từ trên cao như dải lụa trắng xóa, và những thung lũng rực rỡ sắc màu của những loài hoa dại mà trước đây tôi chỉ được nhìn thấy qua những bức tranh. Thế giới này đẹp hơn mình tưởng tượng rất nhiều, tôi thầm nghĩ khi ngắm nhìn một đàn bướm chập chờn bay giữa những bông hoa tím. Trong những khu rừng ấy, tôi gặp gỡ những linh hồn tự nhiên hiền hòa, những sinh vật kỳ lạ với đôi mắt sáng long lanh. Họ kể cho tôi nghe về sự cân bằng kỳ diệu của thế giới, về sợi dây liên kết vô hình giữa tất cả mọi loài.

Nhưng sự tò mò của tôi không dừng lại ở thiên nhiên. Tôi bắt đầu tìm đến những khu vực sinh sống của loài người. Ban đầu chỉ dám quan sát từ xa những ngôi làng nhỏ nép mình bên những cánh đồng lúa chín vàng, hay những thị trấn ven sông tấp nập với đủ mọi âm thanh và màu sắc. Họ thật khác biệt, tôi tự nhủ khi nhìn những dáng người nhỏ bé di chuyển vội vã trên đường. Không có đôi cánh, làm sao họ có thể cảm nhận được sự tự do của bầu trời?

Một lần, khi đang đậu trên một cành cây cổ thụ gần một khu chợ ồn ào, tôi nghe thấy tiếng khóc nức nở của một đứa trẻ. Nhìn xuống, tôi thấy một nhóm trẻ con đang tranh cãi về một con diều giấy sắc sỡ bị mắc kẹt trên cành cao. Mình có thể giúp, ý nghĩ đó loé lên trong đầu tôi. Không chút do dự, tôi nhẹ nhàng đáp xuống, sử dụng một chút năng lực điều khiển gió mà thầy Azrael đã dạy để thả con diều xuống.

Những đôi mắt tròn xoe ngược nhìn tôi, ánh lên sự ngạc nhiên và có lẽ là một chút sợ hãi. Mình trông kỳ lạ lắm sao? tôi thoáng nghĩ. Nhưng rồi, thay vì bỏ chạy, bọn trẻ lại tò mò vây quanh tôi, hỏi đủ thứ về đôi cánh và bộ trang phục trắng muốt của tôi. Tôi không ngần ngại trả lời, kể cho chúng nghe những câu chuyện về vương quốc Thiên thần, cố gắng diễn đạt một cách đơn giản nhất. Bọn trẻ lại hào hứng kể cho tôi nghe về những trò chơi

ngộ nghĩnh, những món ăn kỳ lạ và những câu chuyện cổ tích đầy màu sắc của loài người. Họ không đáng sợ như những gì mình từng nghe, tôi nhận ra. Thậm chí... họ còn rất thú vị.

Từ đó, những cuộc gặp gỡ bí mật với người dân ở vương quốc loài người trở thành một phần trong cuộc phiêu lưu của tôi. Tôi kết bạn với những người thợ rèn mạnh mẽ với đôi tay chai sạn, những người nông dân chất phác với nụ cười hiền hậu, những người kể chuyện tài ba với giọng kể đầy mê hoặc. Họ dạy tôi những điều mà những trang sách trong thư viện trường học không bao giờ có, về sự kiên trì vượt khó, về lòng nhân ái giản dị và về những niềm vui nhỏ bé trong cuộc sống thường ngày. Tôi cùng họ tham gia những lễ hội mùa màng rộn rã tiếng cười, thưởng thức những món ăn với hương vị lạ lẫm mà trước đây tôi chưa bao giờ dám thử. Vị ngọt này thật đặc biệt, tôi nghĩ khi cắn một miếng trái cây chín mọng, và cái vị cay nồng này... thật thú vị!

Những chuyến đi này không chỉ mang lại cho tôi những người bạn mới mà còn mở rộng cánh cửa tâm hồn tôi. Tôi nhận ra rằng, dù hình dáng và năng lực có khác biệt, nhưng sâu thẳm bên trong, tất cả các chủng tộc đều có những ước mơ, những niềm vui và nỗi buồn tương tự nhau. Ngọn lửa nhiệt huyết tuổi trẻ trong tôi bùng cháy mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Mình muốn khám phá nhiều hơn nữa, kết nối nhiều hơn nữa, tôi tự nhủ. Tôi cảm thấy mình đang thực sự sống, không chỉ tồn tại trong sự bảo bọc an toàn mà còn tự do trải nghiệm thế giới rộng lớn này theo cách của riêng mình.”

Đó là những gì mà nàng Sophia đã nghĩ.

Hồi 4: Đấu tranh

Việc trở thành một Thiên thần chính thức đánh dấu một bước ngoặt quan trọng trong cuộc đời Sophia. Đôi cánh của cô giờ đây đã trưởng thành, ánh hào quang bao quanh cũng rực rỡ hơn. Cô được trao những nhiệm vụ quan trọng hơn, tham gia vào các hội đồng và các cuộc họp quan trọng của vương quốc. Tuy nhiên, cùng với sự trưởng thành và trách nhiệm, Sophia cũng phải đối mặt với những đấu tranh mới, những vấn đề phức tạp hơn cô từng tưởng tượng.

Thế giới của những Thiên thần không chỉ toàn ánh sáng và sự hòa thuận. Những mối quan hệ phức tạp đan xen, những cảm xúc khó nắm bắt bắt đầu nảy sinh trong trái tim Sophia. Rắc rối đầu tiên của cô đến từ một Thiên thần trẻ tuổi hơn, vẫn còn mang danh nghĩa tập sự, tên là Orion. Orion nổi tiếng với vẻ ngoài điển trai và những lời lẽ ngọt

ngào. Hắn ta tiếp cận Sophia bằng những lời tán tỉnh khéo léo, không ngừng ca ngợi vẻ đẹp và tài năng của cô.

Ban đầu, Sophia có chút bối rối trước sự quan tâm đột ngột này. Orion thường xuyên tìm cơ hội để trò chuyện với cô, chia sẻ những câu chuyện phiếm và bày tỏ sự ngưỡng mộ. Dần dần, Sophia cảm thấy có một sự rung động nhẹ nhàng trong lòng. Cô tin rằng Orion thực sự chân thành.

Một buổi chiều, Orion hẹn gặp Sophia ở một khu vườn bí mật trên cao, nơi có thể ngắm nhìn toàn cảnh vương quốc dưới ánh hoàng hôn. Sophia đã rất háo hức đến cuộc hẹn. Cô cẩn thận chọn bộ cánh trắng tinh khiết nhất và dành nhiều thời gian để chải mái tóc vàng óng ả của mình.

Nhưng khi Sophia đến nơi hẹn, Orion vẫn chưa xuất hiện. Cô kiên nhẫn chờ đợi, ngắm nhìn những đám mây nhuộm màu cam rực rỡ. Thời gian trôi qua, màn đêm dần buông xuống, những cơn gió lạnh bắt đầu thổi mạnh, mang theo những hạt mưa lất phất. Sophia vẫn không thấy bóng dáng Orion.

Sự háo hức ban đầu dần chuyển thành lo lắng, rồi thất vọng và cuối cùng là một nỗi buồn tủi dâng lên trong lòng Sophia. Cô một mình dưới trời mưa lạnh giá, cảm thấy trái tim mình như đóng băng. Cô tự hỏi mình đã sai ở đâu, tại sao Orion lại không đến. Những lời đường mật hắn từng nói giờ đây vang vọng trong đầu cô như những lời chế giễu cay đắng.

Cuối cùng, Sophia nhận ra sự thật phũ phàng. Orion chỉ đang lợi dụng sự ngây thơ và vị trí của cô để đạt được những mục đích riêng. Hắn không hề chân thành như những gì hắn đã thể hiện. Hắn chỉ muốn chơi đùa với nàng Thiên thần. Nỗi đau bị lừa dối và bị bỏ rơi dưới trời mưa đã giáng một đòn mạnh vào trái tim non nớt của Sophia.

Tuy nhiên, thay vì gục ngã, Sophia đã tự mình đứng lên. Cô lau khô những giọt nước mắt hòa lẫn với mưa, hít một hơi thật sâu và sải cánh bay về lâu đài. Trong đêm tối lạnh lẽo, một ngọn lửa kiên cường đã bùng lên trong trái tim cô. Cô nhận ra rằng, sự tin tưởng cần phải được trao đi một cách thận trọng, và sức mạnh thực sự phải đến từ bên trong chính mình.

Trải nghiệm đau đớn này đã dạy cho Sophia một bài học quý giá về sự phức tạp của các mối quan hệ và sự cần thiết của việc tự chủ. Cô không để nỗi buồn nhấn chìm mình. Thay vào đó, cô tập trung hơn vào việc rèn luyện năng lực, trở nên mạnh mẽ và độc lập hơn. Cô hiểu rằng, dù có những vấp ngã và tổn thương, cô vẫn có thể tự mình vượt qua.

và trở nên kiên cường hơn bao giờ hết. Sự kiện dưới trời mưa năm đó đã trở thành một dấu ấn sâu sắc trong hành trình trưởng thành của Sophia, một lời nhắc nhở về giá trị của sự tự tin và sức mạnh nội tại.

"Orion, cậu cố ý làm vậy đúng không?" Sophia hỏi thẳng, giọng cô lạnh lùng.

Orion nhếch mép cười khẩy. "Tôi không hiểu cô đang nói gì, Công chúa Sophia. Có lẽ do cô quá tin người thôi."

"Đừng giả vờ ngây thơ," Sophia đáp trả, ánh mắt cô sắc lạnh. "Tôi biết cậu đứng sau chuyện này. Tại sao cậu lại làm như vậy?"

"Tại sao ư?" Orion cười lớn. "Tôi chính là như thế đấy!"

Lời nói của Orion khiến Sophia sững lại. Cô nhớ lại những lời mẹ cô đã từng nói về sự phức tạp của thế giới bên ngoài. Mẹ đã đúng, cô nghĩ. Không phải ai cũng tốt đẹp và chân thành như những người bạn loài người mà mình đã gặp.

Những ngày sau đó, Sophia cảm thấy vô cùng mệt mỏi. Sự cạnh tranh và những mưu mô trong thế giới Thiên thần khiến cô cảm thấy ngột ngạt. Cô nhớ đến những cánh rừng thông xanh mát, nhớ đến những người bạn loài người chân chất. Cô bắt đầu mâu thuẫn sâu sắc trong lòng. Một phần cô muốn mạnh mẽ đối diện với những thử thách mới, chứng minh năng lực của mình. Nhưng phần khác, cô lại khao khát được quay trở về với sự bình yên và tự do mà cô từng tìm thấy bên ngoài vương quốc.

Cô nhớ lại những lời mẹ cô đã nói trong phòng làm việc: "Cha mẹ luôn muốn con được hạnh phúc. Nếu con thực sự tin rằng con đường con chọn sẽ mang lại hạnh phúc cho con, thì mẹ sẽ không ngăn cản. Nhưng con phải hứa với mẹ, con sẽ luôn cẩn trọng và suy nghĩ kỹ trước mọi hành động."

Lời nói ấy vang vọng trong tâm trí Sophia. Cô nhận ra rằng, dù có những khó khăn và thất vọng, mẹ cô vẫn luôn tôn trọng quyết định của cô. Có lẽ, đã đến lúc cô cần quay về, không phải để trốn tránh những đấu tranh, mà để tìm lại sự ủng hộ và tình yêu thương từ gia đình.

Cuối cùng, sau nhiều ngày suy nghĩ, Sophia quyết định trở về lâu đài Tổng lãnh Thiên thần. Khi cô bước vào phòng làm việc quen thuộc, cha mẹ cô đều ngạc nhiên nhìn cô.

"Sophia? Sao con lại về đây?" cha cô hỏi, giọng vẫn còn chút nghiêm nghị.

Sophia nhìn thẳng vào mắt cha mẹ, giọng cô chân thành. "Con đã sai. Con đã nghĩ rằng con có thể tự mình đối mặt với mọi thứ. Nhưng con nhận ra rằng, con vẫn cần sự chỉ dẫn và tình yêu thương của cha mẹ."

Mẹ cô tiến đến, ôm chầm lấy Sophia. "Con gái của mẹ... mẹ luôn ở đây vì con."

Dù những mâu thuẫn trước đây vẫn còn âm ỉ, sự trở về của Sophia đã khơi dậy sự hòa giải trong gia đình. Cô biết rằng, dù con đường phía trước còn nhiều chông gai, cô sẽ không đơn độc. Tình yêu thương của gia đình sẽ là nguồn sức mạnh to lớn giúp cô vượt qua mọi thử thách.

Hồi 5: Sophia và Thane

Hội nghị Hòa bình Liên chủng tộc được tổ chức tại một vùng đất trung lập, một thung lũng rộng lớn với những dòng sông hiền hòa chảy xiết. Đây là sự kiện hiếm hoi quy tụ đại diện của cả Thiên thần và loài người, với hy vọng xây dựng những mối quan hệ tốt đẹp hơn sau nhiều năm căng thẳng. Một phần quan trọng của hội nghị là một cuộc thi tài hữu nghị, nơi những người trẻ tuổi từ cả hai chủng tộc có cơ hội thể hiện kỹ năng và tinh thần thượng võ.

Sophia, đại diện cho tộc Thiên thần, bước vào đấu trường với sự tự tin vốn có. Ánh hào quang dịu nhẹ bao quanh cô, đôi cánh trắng muốt khẽ rung rinh. Cô đối đầu với một kiếm sĩ loài người nhanh nhẹn. Hắn ta di chuyển thoăn thoắt, những nhát kiếm chém tới tấp khiến Sophia phải tập trung cao độ để phòng thủ.

"Người không thể theo kịp tốc độ của ta, Thiên thần!" kiếm sĩ loài người tự tin nói, vung kiếm tạo ra những đường cong sắc lạnh trong không khí.

Sophia tập trung quan sát, cố gắng tìm ra sơ hở. Từ hàng ghế khán giả, một giọng nói trầm thấp vang lên, đủ để cô nghe thấy: "Công chúa, hắn ta thường có xu hướng lùi một bước nhỏ trước khi tung đòn tấn công tiếp theo. Đó là lúc cô có thể áp sát."

Sophia khẽ liếc nhìn về phía giọng nói. Đó là chàng trai loài người với đôi mắt xám tro sắc lạnh mà cô đã chú ý trước đó - Thane. Cô làm theo lời anh, chờ đợi khoảnh khắc kiếm sĩ kia lùi nhẹ một bước sau một đợt tấn công dồn dập. Nhanh như chớp, Sophia lao tới, thanh kiếm ánh sáng lóe lên.

"A!" kiếm sĩ kêu lên, thanh kiếm rơi xuống đất.

"Chiến thắng thuộc về Công chúa Sophia!" người điều khiển tuyên bố. Sophia khẽ mỉm cười, ánh mắt cô thoáng tìm kiếm người đã giúp mình.

Ngay sau đó, Thane bước vào đấu trường. Trận đấu đầu tiên của anh là với một chiến binh loài người vạm vỡ, sử dụng một chiếc rìu chiến nặng nề. Anh di chuyển linh hoạt, né tránh những nhát rìu chém xuống đầy uy lực. Sophia chăm chú quan sát. "Anh ta di chuyển thật khéo léo," cô thầm nghĩ. "Với vũ khí nặng như vậy, đối thủ của anh ta hẳn rất mạnh. Liệu anh ta có thể thắng không?" Sau một loạt các pha né tránh tài tình, Thane bất ngờ lao tới, tung một đòn chân thật mạnh vào khớp gối đối thủ.

"Agh!" chiến binh rìu chiến kêu lên, khụy xuống.

"Thắng cuộc là Thane!"

Sophia khẽ gật đầu, thầm nghĩ: "Một đòn tấn công bất ngờ và hiệu quả."

Đến trận đấu tiếp theo của Thane, anh phải đối đầu với một pháp sư loài người. Những câu chú phức tạp liên tục được tung ra, tạo ra những vụ nổ và cột lửa nguy hiểm.

"Người sẽ bị thiêu rụi!" pháp sư hét lên, tung ra một quả cầu lửa về phía Thane.

Thane bình tĩnh né tránh, quan sát chăm chú từng cử động của đối thủ. "Hắn ta niệm thần chú theo một nhịp điệu nhất định," anh thầm nghĩ. Sau một hồi né tránh tài tình, anh bất ngờ lao tới với tốc độ khó tin, áp sát pháp sư trước khi hắn kịp niệm câu thần chú cuối cùng.

"Người quá chậm," Thane lạnh lùng nói, tung một đòn khóa tay khiến pháp sư không kịp trở tay.

"Thắng cuộc là Thane!"

Sophia không giấu được sự thán phục. "Sự bình tĩnh và khả năng phán đoán của anh ấy thật đáng kinh ngạc. Anh ấy luôn tìm ra cách để chiến thắng, dù đối thủ mạnh đến đâu." Khi ánh mắt cô và Thane chạm nhau sau chiến thắng của anh, cô thấy rõ một tia nhìn ngưỡng mộ trong đôi mắt xám tro ấy. "Mình muốn hiểu rõ hơn về con người này," cô thầm nghĩ.

Ở hướng ngược lại, từ hàng ghế khán giả, Thane không rời mắt khỏi Sophia trong suốt những trận đấu của cô. Vẻ đẹp rạng rỡ, sự tự tin và nguồn năng lượng tích cực tỏa ra từ cô như một vầng sáng ấm áp. Anh chưa từng thấy ai như vậy. Kể từ khi còn là một đứa trẻ, cuộc sống của Thane chỉ xoay quanh những bài huấn luyện khắc nghiệt, những nhiệm vụ bí mật và sự lạnh lùng cần thiết của một điệp viên tương lai. Trái tim anh đã quen với sự chai sạn, lý trí luôn phải kiểm soát mọi cảm xúc. Nhưng khi nhìn Sophia chiến đấu, khi nghe tiếng cười trong trẻo của cô sau mỗi chiến thắng, một cảm giác ấm áp lạ thường lan

tỏa trong lồng ngực anh. "Cô ấy... thật khác biệt. Một ngọn lửa thuần khiết giữa thế giới đầy rẫy những âm mưu và bóng tối," anh thầm nghĩ.

Sau hội nghị hòa bình, nhiệm vụ bí mật đã đưa Thane đến gần Sophia hơn. Anh được lệnh thu thập thông tin về vương quốc Thiên thần, và tòa tháp cao vút nơi công chúa trú ngụ trở thành một trong những mục tiêu của anh. Trong quá trình điều tra, anh tình cờ biết được sở thích giản dị của Sophia đối với loài hoa cẩm tú cầu, một loài hoa không quá quý hiếm nhưng lại mang vẻ đẹp dịu dàng và tinh tế. Một đêm trăng sáng, tận dụng sự quen thuộc với kiến trúc tòa tháp, Thane đã lặng lẽ đặt một vài bông hoa cẩm tú cầu tươi thắm trước cửa phòng Sophia, một hành động xuất phát từ một thôi thúc khó giải thích trong lòng anh.

Vài ngày sau, những cuộc gặp gỡ "tình cờ" trong vườn thượng uyển bắt đầu diễn ra thường xuyên hơn. Dưới những tán cây cổ thụ rợp bóng mát và giữa hương thơm ngào ngạt của muôn loài hoa, họ trò chuyện về những điều giản dị trong cuộc sống, về những khác biệt và điểm tương đồng giữa chủng tộc của mình.

"Ở vương quốc của chúng tôi, mọi thứ đều rất khác biệt," Thane kể, giọng anh trầm thấp. "Chúng tôi phải chiến đấu để tồn tại, phải dựa vào sức mạnh của chính mình."

"Nhưng các bạn lại có sự kiên cường đáng ngưỡng mộ," Sophia đáp, ánh mắt cô chân thành. "Cách các bạn vượt qua khó khăn... đó là điều mà đôi khi chúng tôi, những Thiên thần, không thực sự hiểu được."

Họ chia sẻ những câu chuyện về tuổi thơ, về những ước mơ và những nỗi lo lắng. Thane kể về những năm tháng huấn luyện khắc nghiệt, về những nhiệm vụ nguy hiểm mà anh đã từng trải qua. Sophia chia sẻ về những áp lực của việc là một công chúa, về những khát khao tự do và khám phá thế giới bên ngoài những bức tường cao của lâu đài.

Giữa họ, không có những lời hứa hẹn, không có những ràng buộc rõ ràng về trách nhiệm hay nghĩa vụ. Sophia là một công chúa Thiên thần, mang trên vai trọng trách của cả một vương quốc. Thane là một điệp viên đang trong quá trình rèn luyện, với những bí mật và nhiệm vụ riêng. Nhưng có một sự kết nối kỳ lạ, một sự thấu hiểu âm thầm đang nảy nở giữa họ. Mỗi cuộc trò chuyện là một sợi dây vô hình, kéo họ lại gần nhau hơn. Có lẽ, chính sự khác biệt đã tạo nên sức hút, chính những chia sẻ chân thành đã khơi dậy những cảm xúc mà cả hai chưa từng trải qua. Một điều gì đó sâu sắc đang âm ỉ cháy trong trái tim họ, một ngọn lửa nhỏ có khả năng bùng lên thành một mối liên kết mạnh mẽ, vượt qua mọi rào cản về chủng tộc và thân phận.

Kể từ những ngày hội ngộ tại hội nghị hòa bình và những buổi trò chuyện ấm áp trong vườn thượng uyển, hình bóng Sophia luôn thường trực trong tâm trí Peter Thane. Dù đã trở về với những nhiệm vụ bí mật và sự huấn luyện nghiêm ngặt, anh vẫn không thể nào quên được nụ cười rạng rỡ, ánh mắt trong veo và nguồn năng lượng tích cực tỏa ra từ công chúa Thiên thần.

Anh thường nhớ về khoảnh khắc cô chiến đấu trong đấu trường, sự kiên cường và thông minh mà cô thể hiện. Lời khuyên nhỏ của anh đã giúp cô giành chiến thắng, và ánh mắt biết ơn mà cô trao cho anh vẫn còn in sâu trong tâm trí. Anh muốn che chở cho cô, bảo vệ cô khỏi mọi hiểm nguy, và mang đến cho cô những điều tốt đẹp nhất mà anh có thể. Dù xuất thân từ một thế giới khắc nghiệt và bản thân đã quen với sự lạnh lùng, trái tim Thane giờ đây lại trỗi dậy những cảm xúc ấm áp và dịu dàng mỗi khi nghĩ về Sophia. Anh muốn mang đến cho cô sự tự do mà cô hằng khao khát, những niềm vui giản dị mà có lẽ cuộc sống cao quý của một công chúa không dễ dàng có được.

Nhưng ở phía bên kia, trong trái tim Sophia, dường như có một nỗi áy náy khôn nguôi. Những buổi trò chuyện với Thane mang đến cho cô sự thoải mái và những cảm xúc mới lạ, nhưng đồng thời cũng khơi dậy một sự giằng xé khó tả. Có một điều gì đó mà cô chưa thể nói với Peter Thane, một bí mật nhỏ nhưng lại nặng trĩu trong lòng.

Có lẽ đó là sự khác biệt quá lớn giữa thân phận của họ, một công chúa Thiên thần và một điệp viên loài người. Những rào cản về chủng tộc, về trách nhiệm và những kỳ vọng của vương quốc có lẽ là những bức tường vô hình ngăn cản cô hoàn toàn chấp nhận những cảm xúc đang lớn dần. Hoặc có lẽ, sâu thẳm trong lòng Sophia vẫn còn vương vấn những ký ức về sự tổn thương trong quá khứ, khiến cô thận trọng hơn trong việc mở lòng với một người khác. Hoặc, một điều gì đó trong cô, đang chớm nở.

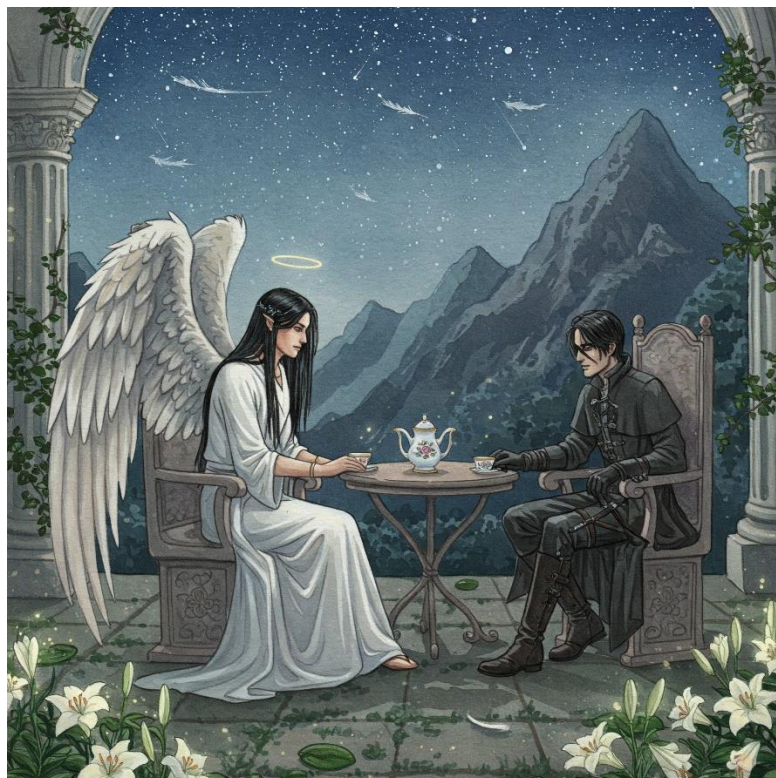
Mỗi khi nhìn vào đôi mắt xám tro chân thành của Peter Thane, Sophia lại cảm thấy một sự đấu tranh nội tâm dữ dội. Cô trân trọng sự quan tâm và những cảm xúc ấm áp mà anh mang lại, nhưng đồng thời cũng lo sợ những hệ lụy có thể xảy ra nếu mối quan hệ của họ vượt quá giới hạn. Nỗi áy náy đó như một bóng mây mờ phủ lên những khoảnh khắc tươi đẹp giữa họ, khiến Sophia đôi khi trở nên trầm ngâm và xa cách. Cô muốn chia sẻ, muốn trút bỏ gánh nặng trong lòng, nhưng một điều gì đó vẫn níu giữ cô lại, khiến những lời muốn nói nghẹn lại nơi cổ họng. Mối quan hệ chớm nở giữa họ như một đóa hoa cấm tú cầu mỏng manh, đẹp đẽ nhưng cũng đầy những e dè và những bí mật chưa được hé lộ.

Trong những lần gặp gỡ sau đó, Peter Thane vẫn luôn nhìn Sophia với ánh mắt đầy tâm tình. Sự ngưỡng mộ và những cảm xúc dịu dàng dành cho cô dường như ngày càng sâu sắc hơn. Anh muốn nói với cô về những gì đang trỗi dậy trong trái tim mình, về sự ấm áp mà cô đã mang đến cho thế giới lạnh lẽo của anh. Anh muốn che chở cho cô, muốn thấy nụ cười rạng rỡ luôn nở trên môi cô.

Nhưng một sự ngập ngừng kỳ lạ luôn níu giữ những lời muốn nói của Thane. Anh, một người đã quen với những nhiệm vụ nguy hiểm và sự đối đầu trực diện, lại cảm thấy một nỗi lo lắng chưa từng có khi đứng trước Sophia. Anh sợ rằng những lời lẽ vụng về của mình sẽ phá vỡ sự yên bình mong manh giữa họ. Anh sợ rằng sự khác biệt về thân phận và chủng tộc sẽ tạo ra những rào cản không thể vượt qua.

Thane chưa bao giờ cảm thấy bất an như vậy. Trong những nhiệm vụ trước đây, anh luôn tự tin vào khả năng của mình, luôn biết cách kiểm soát mọi tình huống. Nhưng với Sophia, mọi thứ dường như trở nên mong manh và khó đoán. Anh trân trọng từng khoảnh khắc được ở bên cô, và anh sợ rằng một lời nói sai lệch có thể đánh mất tất cả. Anh chỉ có thể lặng lẽ quan tâm, âm thầm dõi theo, hy vọng rằng Sophia có thể cảm nhận được những cảm xúc chân thành mà anh dành cho cô qua ánh mắt và những hành động nhỏ nhất. Nỗi lo lắng ấy vừa ngọt ngào vừa day dứt, một cảm giác hoàn toàn mới mẻ đối với trái tim của chàng điệp viên loài người.

Hồi 6: Kanus và Sophia (lười không viết)

Điệp vụ bóng đêm Peter Thane (sẽ viết sau)

Hoàng tử quý Gorgeous Kanus (lười không viết)